

[Lundberg.]

1500 Kr. i Bøde, som i og for sig nok kan siges at være en ret skarp Bøde — den maa vel have staaet i Forhold til Forseelsen — men samtidig lader man ham tage et Kursus paa 14 Dage og lader ham saa fortsætte sin Kødkontrol.

Men som sagt: man kan ikke være tjent med i § 1-Kommunerne, at man er udsat for Forhold som dem, vi har været udsat for i Randers, og vi vil derfor paa det bestemteste afvise enhver Kritik af en samvittighedsfuld Slagtehusinspektørs Optræden i denne Sag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har anmodet om Ordet for tredje Gang. Dette Ønske kan kun imødekommes, saafremt Tinget dertil giver sit Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Tingets Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Pinstrup: Jeg vil først gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister angaaende det nye Skibstilsyn. Det forrige Tilsyn skete efter en Bekendtgørelse af 12. April 1924, og under denne gik det godt, der blev taget praktisk paa Tingene, og der var ikke nogen Klager.

Men jeg formoder, at der saa har været en eller anden Dyrebeskyttelseforening, der gerne havde bedre Hjerte, end de har Hoved, hos Handelsministeriet og faaet det til at lave en ny Bekendtgørelse, der blev udstedt den 26. Oktober 1928 med tilhørende Instruks af samme Dato. Den indeholder en Masse Detailbestemmelser vedrørende Opmaaling og Bestemmelser om, hvilke Kreaturer der maa føres paa saavel danske som fremmede Skibe, og denne Opmaaling førte til, at det i Almindelighed blev saadan, at Skibe, der hidtil havde sejlet med et vist Antal Dyr, fremtidig kun maatte indtage et Antal Dyr, der var fra en Trediedel til en Fjerdedel mindre end det tidligere tilladte.

Handelsministeriet har i dette Forhold ikke raadført sig med Landbrugsraadet, men har alene holdt sig til Veterinærerne, og det synes, som om man fra den Side har manglet praktisk Greb paa Sagerne. Der kom Klager fra mange Skibsredere til Landbrugsraadet, og Raadet foranledigede saa, at den forrige Regering stillede hele denne Sag i Bero til nærmere Undersøgelse.

Landbrugsraadet samlede da et stort Materiale, man indhentede Erklæringer saavel hjemme fra vore Eksportmarkeder som fra de tyske Karantæner og Slagtehus-

hvortil Dyrene blev ført, og disse Erklæringer gik alle ud paa, at Dyrene, naar de ankom, var i fuldkommen god Stand. Det er jo det, der er Hovedsagen, det er det, der er af Interesse for Landbruget; thi kommer de ikke frem i god Stand, betyder det jo en lavere Pris til Tab for Landbruget.

Saa kom Regeringsskiftet, og den nye Regering fik det Materiale, vi havde indsamlet i Landbrugsraadet, og det havde den mærkelige Virkning, at Regeringen straks satte Bekendtgørelsen og Instruksen i Kraft omkring ved den 8. August i Aar. Følgen deraf har været og vil naturligvis blive en noget dyrere Fragt, medens Kreaturerne af praktiske Grunde maa sættes lige saa tæt sammen som før for at støtte hinanden under Skibets Slingren. Gør de ikke det, falder de omkuld, og det er det værste, der kan ske. Det førte med sig, at efter den nye Opmaaling blev der en tom Plads, hvor der kunde staa en 20—30 eller maaske flere Kreaturer; den maatte altsaa ikke benyttes, fordi Skibet ikke maatte tage flere, men den maatte naturligvis betales. Disse Forhold er urimelige og bør ændres.

Den højtærede Landbrugsminister talte om et Skib i Kolding, der var blevet omregistreret, eller hvad man skal kalde det. Det fremgaar af de Oplysninger, som derved er kommet frem, hvor upraktisk Skibstilsynet har været, thi der var afsat Plads til et ret betydeligt Antal Kalve, skønt der ingen Kalve sendes til Tyskland. Der blev tilkaldt en halv Snes Mennesker for at se paa Forholdene, og man enedes om, at den unødvendige Kalveplads, der var afsat, kunde anvendes til voksne Dyr, og saa syntes man fra alle Sider at være tilfreds. Jeg maa hævde, at noget lignende maa og bør ske ogsaa for andre Skibes Vedkommende.

Den højtærede Minister siger Sp. 896, at der ingen Klage foreligger. Dertil maa jeg sige, at jeg ved, der foreligger flere Klager i Ministeriet, men det synes, som om den højtærede Minister ønsker at faa nye Klager indsendt, og det vil sikkert ogsaa ske, thi, som jeg sagde før, Landbruget, der skal betale i sidste Instans, har jo en betydelig Interesse i denne Sag.

Opmaalingen gælder, som jeg sagde før, baade danske og fremmede Skibe; der foreligger nemlig ogsaa Klager fra danske Redere, og det er jo Bevis nok for, at man ogsaa har omopmaalt danske Skibe. Men jeg haaber, at der nu maa blive taget praktisk paa Sagen, ligesom man har gjort